

ה"ת 63498/12/19 - עהאד עודה, חאלד עודה נגד המשרד לאיכות הסביבה, המשטרה הירוקה

בית משפט השלום בחדרה

ה"ת 63498-12-19 עודה ואח' נ' המשרד לאיכות הסביבה רמלה סיירת

בפני	כבוד השופטת רקפת סגל מוהר
מבקשים	1. עהאד עודה 2. חאלד עודה
נגד	
משיב	המשרד לאיכות הסביבה המשטרה הירוקה

החלטה

לפני בקשה להארכת המועד לביצוע החלטה קודמת מיום 8.1.20 בדבר הפסקת הפעילות באתר המופעל על ידי המבקשים בכפר קאסם, עד להכרעה בעתירה מינהלית שהוגשה כנגד הרשות המקומית כפר קאסם בעניין זה.

רקע

1. ביום 25.12.19, תפסה המשיבה את כלי רכבם של המבקשים, כמפורט להלן:
 - א. משאית מ.ר. 32-069-39 השייכת למבקש 1 (להלן: "המשאית").
 - ב. טרקטור מ.ר. 710-468 השייך למבקש 1 (להלן: "הטרקטור").
 - ג. באגר השייך למבקש 2 (להלן: "הבאגר").
2. כלי הרכב כמפורט לעיל נתפסו על ידי המשיבה על רקע החשד שהמבקשים עשו בהם שימוש במסגרת ניהול אתר פסולת לא חוקי בכפר קאסם.
3. בו ביום התפסה - 25.12.19, פנו המבקשים לבית המשפט בבקשה להחזרת כלי הרכב לרשותם, ואילו המשיבה התנגדה לכך - הן מן הטעם שחקירת נסיבות המקרה לא הסתיימה באותה עת, ובעיקר משום שאין זו הפעם הראשונה בה המבקשים נתפסים בניהול אותו אתר פסולת, מבלי שניתן להם היתר

חוקי לעשות כן (ר' ת"פ (פ"ת) 15788-08-15 בו הורשעו המבקשים ואחרים נוספים, בין השאר גם בעבירה של הפעלת תחנת מעבר לפסולת שלא כדין).

4. בתאריך 5.1.20 נדונה הבקשה בפני במעמד הצדדים ומספר ימים לאחר מכן, ביום 8.1.20 ובטרם ניתנה החלטתי בה, הוגשה לתיק בית המשפט הודעה בדבר הסכמת המשיבה לשחרור כלי הרכב המפורטים לעיל, בכפוף לתנאים שייקבעו על ידי ויעמדו בתקפם למשך חצי שנה. במסגרת ההודעה ציינו המבקשים כי "בימים אלה מתבצע שינוי ייעוד במתחם בו פועלת תחנת המעבר וכי בתוך חודש וחצי, עתיד השינוי להיות מושלם בתכניות המתאימות" והתחייבו כי "ככל שלא יושלם שינוי הייעוד במועד המתוכנן (בתוך 45 ימים כאמור), תופסק פעילות תחנת המעבר וזאת עד להשלמת ההליך הסטטוטורי בועדה המקומית קאסם". בהתאם לכך הודיעה המשיבה כי היא מאפשרת למבקשים תקופת התארגנות של 45 ימים מול לקוחותיהם.

5. עוד באותו היום - 8.1.20, לאור הודעת הצדדים ולבקשתם, הוריתי על שחרור 3 כלי הרכב, בכפוף לתנאים אלה, שיעמדו בתוקפם למשך 6 חודשים:

· הפקדת סך של 10,000 ₪

· חתימת המבקשים על התחייבות שלא לבצע כל דיספוזיציה בכלים הנדונים למשך 6 חודשים.

· רישום צו איסור הדיספוזיציה במשרד הרישוי כתנאי לשחרור הכלים.

בנוסף לכך ניתן תוקף של החלטה שיפוטית להצהרות הצדדים והתחייבות המבקשים כמפורט בהודעתם דלעיל.

6. בתאריך 21.2.20 תמו 45 ימי תקופת ההתארגנות נושאי ההודעה וההחלטה.

הבקשה ונימוקה

7. הבקשה שלפני הוגשה ביום 26.2.20, דהיינו לאחר שחלפו 45 הימים כאמור.

חרף זאת, עותרים המבקשים ל"הארכת המועד לביצוע ההחלטה בדבר הפסקת הפעילות באתר וזאת עד להכרעה בעתירה המינהלית הדחופה שהוגשה בימים אלה לבית המשפט המחוזי מרכז בלוד כנגד הרשות המקומית כפר קאסם, בגין הימנעותה מקבלת הכרעה בבקשת המבקשים לקבלת רשיון עסק ולהסדרת המצב הסטטוטורי באתר בו פועל עסקם".

8. בבקשתם טענו המבקשים כי מילאו אחר ההחלטה מיום 8.1.20 בדבר שחרור כלי הרכב בכפוף לתנאים שנקבעו, במלואה, ופנו (שוב) אל הרשות המקומית כפר קאסם לצורך השלמת ההליך

הסטטוטורי במתחם והארכת תוקף רשיון העסק שניתן להם בשנת 2013 למשך 5 שנים, וככל הניתן בתוך 45 הימים. דא עקא, שעיריית כפר קאסם מתעלמת מהם, ממאנת להשיב לבקשתם ולפניותיהם הרבות אליה "ומשימה אותם כעבריינים בעיני הדין, על לא עוול בכפם".

9. משכך, נאלצו המבקשים לפנות אל בית המשפט המחוזי מרכז בלוד, בעתירה מינהלית כנגדה - עת"מ 51199-02-20 שנקבעה לדין ביום 7.7.20, ועתה הם עותרים להארכת המועד לביצוע ההחלטה בדבר הפסקת פעילותם באתר עד להכרעת בית המשפט המחוזי מרכז בעתירתם.

10. המבקשים טוענים כי סגירת האתר במצב דברים זה בו מחדלה של הרשות המקומית כה בוטה ובלתי סביר, תגרום לפגיעה קשה בזכויות היסוד שלהם והיא עלולה אף להביא אותם בסופו של דבר לפשיטת רגל.

11. ביום 10.3.20 נדונה הבקשה הנוכחית בפני, במעמד הצדדים.

בפתח הדיון אישר ב"כ המבקשים כי בקשתם הוגשה באיחור ולא סיפק כל הסבר לפשר האיחור. לגופו של עניין טען ב"כ המבקשים כי אלה סברו שיסיקו להסדיר את שינוי הייעוד של המתחם בו פועל עסקם, ולשאלות בדבר הפעולות שנעשו על ידם בפרק הזמן של 45 הימים שניתנו להם לצורך הזה, הפנה למכתבו של מהנדס הבניין מחמוד עמאר מיום 27.1.20 בו נכתבו הדברים הבאים:

"לכל המעוניין,

הנדון: תכנית 451-02772054 איחוד וחלוקה לתכנית ק/1/3305 אזור התעשייה כפר קאסם

אבקש לציין כי בימים הקרובים תוגש על ידי לאישור הועדה המקומית לתכנון ובניה "קסם", תכנית איחוד וחלוקה לתכנית ק/1/3305 שאושרה ע"י הועדה המחוזית.

בעת הגשת תכנית האיחוד והחלוקה, מבקש אישור הוספת שימוש כתחנת מעבר לפסולת גושית, בהתאם להנחית המשרד להגנת הסביבה ובהתאם להוראות להלן:

א. מיועד לתחנת מעבר לפסולת גושית יבשה בלבד.

ב. לא תותר כניסת פסולת מסוכנת.

ג. בשטח מותר להקים: רמפה לפסולת יבשה, מכולות לפינוי פסולת יבשה ומגרסה והציוד

הדרוש.

ד. יותר להקים מבנה שירות המשמש כמשרד, חדר שומר ומחסן לציוד תפעולי.

לדעתנו אין מניעה להתיר פעילות העסק הנ"ל בכפוף לרשיון עסק כתחנת מעבר ובהתאם לשימוש שייקבע בהוראות תכנית האיחוד והחלוקה.

להערכת התהליך יסתיים בתוך חודשיים - שלושה ולאחר מכן יותאם שטח תחנת המעבר באופן סופי ליעוד הסטטוטורי".

12. לשאלתי מה נעשה עוד מלבד אותו מכתב מיום 27.1.20, השיב ב"כ המבקשים כי הוגשה העתירה המינהלית כנגד הרשות המקומית והתקיימו גם שיחות בעל פה עם גורמים שונים בעירייה, לרבות עם היועץ המשפטי.

עמדת המשיבה והתייחסות המבקשים לטענותיה

13. בתגובתה בכתב לבקשה, הבהירה המשיבה כי היא מתנגדת נחרצות למתן האורכה המבוקשת והסבירה את עמדתה באלה:

- המבקשים בבקשה דן אינם העותרים בעתירה המינהלית.
- רשיון העסק נושא העתירה הוא רשיון להובלת פסולת, שעה שבענייננו נדרשים המבקשים להסדיר את תחנת המעבר ובכלל זה לקבל גם רשיון עסק של תחנת מעבר.
- הצדדים הגיעו להסכם ברור וחד משמעי כי תחנת המעבר תיסגר תוך 45 ימים, אלא אם כן תוסדר מבחינה סטטוטורית. משהתנאים הרלבנטיים לא הוסדרו, הרי שהעתירה שהוגשה איננה רלבנטית גם כן.

14. במהלך הדיון שהתקיים בפני ביום 10.3.20 כאמור, הוסיף נציג המשיבה וטען כי המבקשים מפרים את ההתחייבות שנטלו על עצמם שכן חרף חלוף 45 הימים הם ממשיכים לקיים את פעילות עסקם באתר. לתמיכת טענה זו הציג ב"כ המשיבה בפני ובפני ב"כ המבקשים סרטונים בהם נראית פעילות של כלי רכב במקום, אלא שטיבה של אותה פעילות לא נראה היה ברור דיו.

15. לכך השיב ב"כ המבקשים כי הפעילות המתבצעת באתר נכון לימים אלה איננה פעילות של תחנת מעבר, ולשאלתי האם יוכל להציג בפני אסמכתא לכך שהאישור הנדרש לשינוי הייעוד נמצא בהישג יד, התחייב לעשות כן בתוך מספר ימים. מבקש 1 שנכח בדיון, הצהיר כי "יש לו תעודות שהוא שופך פסולת במזבלה ולא משתמש במקום כתחנת מעבר... הציוד עומד וב"כ המשיבה יודע זאת שכן היה בביקור במקום".

16. בתאריך 12.3.20 הוגשה לתיק בית המשפט הודעת ב"כ המבקשים בדבר עמדת עיריית כפר קאסם בנוגע לסוגיה הרלבנטית. להודעה צורף **מכתבו של היועץ המשפטי של העירייה, עוה"ד ואיל ראבי,**

בו נכתב כ"י:

- תחנת המעבר נמצאת בתחום תב"ע מאושרת של אזור התעשייה כפר קאסם.
 - עיריית כפר קאסם מקדמת בימים אלה את תכנית האיחוד והחלוקה של אזור התעשייה, הנושא נתון לסמכותה של הועדה המקומית קסם ומתקדם לקראת קליטת התכנית בוועדה לצורך הפקדתה במהלך השבועות הקרובים.
 - במסגרת תכנית האיחוד והחלוקה התבקשו גם שינוי ייעוד והוספת שימוש מפורשת של תחנת מעבר לפסולת גושית עבור העסק של המבקשים, מתוך כוונה לאפשר את הפעילות החשובה של תחנת המעבר המצויה בתהליכי הסדרה. לפי התכנית תותר הקמת רמפה לפסולת יבשה, הצבת מכולות לפינוי פסולת בניין, הפעלת מגרסה, הקמת מבני שירות ועוד.
 - עיריית כפר קאסם מגבשת עמדתה לגבי עתירת המבקשים להסדרת רשיון העסק ויזום הליך שינוי הייעוד הנ"ל נועד לאפשר לה ליתן להם את רשיון העסק כדין.
17. בתגובתה להודעה זו מיום 19.3.20, חזרה המשיבה על התנגדותה לבקשה, וטענה כי המבקשים עושים דין לעצמם וממשיכים להפעיל את תחנת המעבר גם בימים אלה, על אף שהתחייבו שלא לעשות כן. לתמיכת טענתה צרפה המשיבה לתגובתה את מזכרו של המפקח יניב גרין בדבר ממצאי ביקורו במקום ביום 18.3.20, כהאי ליסנא:

"ביום ד' ה- 18.3.20, בעת סיור בכפר קאסם יחד עם שוטר מדור

הגנת הסביבה רס"ב שי סיטון, הבחנו ליד שער תחנת עודה...

בבחור העומד מחוץ לשער, ושמענו משאית פורקת. השוטר שי

סיטון נעמד על סף דלת ימין של הנהג וצילם בעזרת הטלפון

מעל לשער התחנה שהיה פתוח מעט. משאית מסוג וולוו מ.ר.

99-303-12 עם הובר למעלה ופורקת שברי אספלט, בעוד

השופל מסוג וולוו צהוב, הבחין בכך ופסק מפעילותו. נכנסנו

לתחנה, לקחנו את רשיון הרכב ורשיונו של נהג המשאית,

בחור בשם עיסא איברהים.... שטען שבא להעמסת חול.

באתר פגשנו אל עלי עודה, עם מספר עובדים נוספים שהחלו

להתווכח עימנו שלא נעשה להם בלאגן. זימנתי את בעלי התחנה

עמוד 5

ואת נהג המשאית לחקירה במשטרת כפר קאסם, ליום 19.3.20."

למזכר צורף צילום של המשאית - שאיננה המשאית שנתפסה - (ר' מספר הרישוי ותצלום רישון הרכב שלה).
בצילום נראית המשאית כשהיא פורקת באתר חומר שאת טיבו לא ניתן לזהות.

18. במצב דברים זה, כך לטענת המשיבה - משהמבקשים היו מודעים לכל העובדות הרלבנטיות עובר להסכמה שהושגה ביניהם ביום 8.1.20 וקבלה תוקף של החלטה שיפוטית, ובחרו להתחייב לסגור את תחנת המעבר בתוך 45 ימים היה ולא יצליחו למלא אחר הדרישות הסטטוטוריות לצורך שינוי הייעוד עד אז, אין כל הצדקה למתן ההארכה המבוקשת.

19. ב"כ המבקשים אשר הגיש התייחסותו לתגובת המשיבה היום - 22.3.20, טוען כי המשיבה מכירה בכך שהרשות המקומית פועלת באופן נמרץ לשם שינוי הייעוד הנדרש וכי במצב דברים כזה לא יהא זה סביר ו/או הוגן לכפות עליו את סגירת המקום לכל מטרה שהיא, באופן שיפגע בו ובבני משפחתו פגיעה בלתי מידתית.

דין והכרעה

19. לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים ולמסמכים והראיות שהוגשו במהלך הדיון וגם לאחריו, מסקנתי היא כי דין הבקשה להתקבל בחלקה, באופן שבו יותר למבקשים לקיים באתר הנדון פעילות שאיננה הפעלת תחנת מעבר.

ואלה הם טעמי:

א. עוד בשנת 2016 הורשעו המבקשים (ואחרים נוספים) בעבירות לפי חוק שמירת הנקיון וגם בעבירה של הפעלת תחנת מעבר לפסולת שלא כדין וללא התשתיות והדרישות הקבועות בדיון - עבירה לפי תקנות רישוי עסקים (תחנת מעבר פסולת) התשנ"ח - 1998, יחד עם חוק רישוי עסקים והתקנות למניעת מפגעים (ר' נ/1 - ת"פ (פ"ת) 15788-05-18).

ב. ההליך שהתנהל בפני בתיק הנוכחי, מלמד על כך שהמבקשים המשיכו לבצע את העבירה הנ"ל במשך מספר שנים, עד שביום 25.12.19 תפסה המשיבה את 3 כלי הרכב נושאי בקשתם ובסופו של משא ומתן שהתקיים ביניהם לבינה הם התחייבו לנפסיק את פעילותם הבלתי חוקית במקום בתוך 45 ימים, אלא אם יצליחו להשלים את ההליך הסטטוטורי בועדה המקומית

קאסם.

ג. את הבקשה המונחת לפני הגישו המבקשים באיחור ניכר של 6 ימים מאז שחלפה תקופת ההתארגנות שניתנה להם, בהסכמתם.

ד. מן הראיות שהוצגו בפני עולה כי המבקשים ממשיכים לקיים באתר שבו הם מנהלים את עסקם (ללא רשיון) פעילות מסוימת שטיבה לא התברר לי עד תום, אך לטענת המשיבה היא נראית כהמשך הפעלת תחנת המעבר, על אף שנאסר עליהם לעשות כן.

20. מפני כל אלה, סברתי כי לצורך האיזון הראוי בין החובה לשמור על החוק לבין הנזק שעלול להגרם למבקשים כתוצאה מסגירת האתר באופן מוחלט, נכון לעשה אם אקבל את בקשתם בחלקה ואבהיר להם שהפעלת האתר כתחנת מעבר לפסולת אסורה עליהם, כל זמן שהליך שינוי הייעוד של השטח לא הושלם. היה ויימצא כי המבקשים ממשיכים להפעיל את האתר כתחנת מעבר לפסולת, כי אז תיאסר עליהם כל פעילות שהיא במקום.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ו אדר תש"פ, 22 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.